

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/232/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

175/2015. (IV. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. április 8-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. április 30-án megtartott zárt ülésén született döntése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv – a M.-i Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2014. március 31. napján foganatosított rendőri intézkedés (iratok személyes átvétellel való kézbesítése), valamint „rendőri zaklatás” és hangnem miatt 2014. április 8-án, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, amit 2014. május 16. napján aláírásával megerősített, illetve kiegészített.

I.

1) A panaszos előadta beadványában, hogy 2013. július 18-án O. városban történt egy rendőri intézkedés, ami miatt „külső és belső vizsgálat” folyik a M.-i Rendőrkapitányságon. Ezen ügyben a panaszos panaszt tett, amivel összefüggésben iratokat akartak számára kézbesíteni személyes átvétellel a M.-i Rendőrkapitányságról 2014. március 31. napján. A panaszos az utcabeli lakosok elmondása alapján tudta meg, hogy aznap fél tizenkettő körüli időben a

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos lakásához érkezett egy rendőrségi gépjármű, és kb. félórán keresztül ott tartózkodott. Ezen időtartam alatt folyamatosan csengettek és azt kiabálták, hogy „jó napot!”. Amikor pedig a rendőrök nem csengettek, akkor a rendőrségi gépkocsi dudáját nyomták vagy szirénáztak. 11 óra 48 perckor és 11 óra 50 perckor mobiltelefonon hívták a panaszost, akinek azonban le volt halkítva a készüléke. Délután a panaszos visszahívta a telefonszámot, akkor közölte vele egy rendőr, hogy a panaszügye miatt keresték. A telefonáló azt mondta, hogy előbb próbálták telefonon elérni a panaszost, és csak utána mentek ki hozzá a lakcímére, mivel nem vette fel a telefont. Azt közölték, hogy „csak véletlenszerűen” jártak a panaszos lakása felé a rendőrök, illetve hogy a következő napon is „eljátsszák” majd ezt, egy rendőr kolleganőnek lesz véletlenszerűen erre dolga, de ha este lesz otthon, akkor este hozzák el az iratokat vagy felhívják a panaszost, vagy a panaszos adja meg, hol tartózkodik, mert bárhová utána viszik az iratokat. A rendőr azt is elmondta, ha a panaszos nem veszi fel a telefont, akkor ugyanúgy dudálni, szirénázni és csengetni fognak, illetve ha a panaszos nem együttműködő, akkor visszaadják az ügyet az O.-i Rendőrkapitányságnak, és akkor a panaszos meglátja majd, mi fog vele történni. A rendőr azt is közölte, hogy „a főnökhöz utasította”, hogy személyesen adják át az iratokat a panaszosnak. A panaszos azt válaszolta a rendőrnek, hogy ezek után ügyvéd fogja majd a rendőrséget a panaszos ügyében képviselni. A rendőr azt válaszolta, hogy „minek a panaszosnak ügyvéd, ugyan már, mégis minek”.

A panaszos azt kérte a Testülettől, hogy „szüntesse meg a rendőri zaklatást és büntesse meg őket”.

2) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátotta a M.-i Rendőrkapitányság vezetőjének 2014. április 23-án kelt értesítését. A dokumentum szerint a kapitányságvezető ebben – egyebek mellett – azt a tájékoztatást adta a panaszosnak, hogy a kérdéses ügyirat másolatának kézbesítése személyes kézbesítéssel célszerűségi okból történt, mivel a M.-i Rendőrkapitányság munkatársai 2014. március 31-én szolgálati célból O.-ra utaztak. Gyorsasági, költségtakarékossági szempontok alapján az ügyintéző ezen rendőrökkel küldte el a panaszosnak az irat másolatot. Ezzel összefüggésben a kapitányságvezető utalt a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 28/A. §-ára, amely a kapcsolattartás általános szabályait rögzíti, és amely alapján a személyes kézbesítés megengedett. A kapitányságvezető ugyanakkor tájékoztatta arról is a panaszost, hogy – mivel a kapitányságvezetőtől kérte – a jövőben küldeményt kizárólag postai úton kap a M.-i Rendőrkapitányságtól.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A M.-i Rendőrkapitányság vezetője az alábbi tájékoztatást adta a panaszolt rendőri intézkedéssel összefüggésben.

Az O.-i Rendőrkapitányság rendőrei 2013. július 18-án a hajnali órákban rendőri intézkedést foganatosítottak, amely ellen a panaszos 2013. augusztus 10-én írásban panaszt tett az O.-i Rendőrkapitányság vezetőjéhez. A panasz kivizsgálása érdekében az O.-i Rendőrkapitányságon a közigazgatási hatósági eljárást lefolytatták, és a panaszt 2013. október 11-én elutasították. A panaszos fellebbezést terjesztett elő, az ügyet a másodfokú hatóság megvizsgálta és megsemmisítette az első fokú döntést, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az eljárás során a panaszos kérte az O.-i Rendőrkapitányság kizárását. A megyei rendőr-főkapitányság vezetője a M.-i Rendőrkapitányságot jelölte ki első fokú hatóságnak, ahol közigazgatási hatósági eljárást folytattak le. Annak során a panaszos a megyei rendőr-főkapitányság vezetőjének címzett kérelmében az O.-i Rendőrkapitányság által, a rendőri intézkedés elleni panaszügyben készített ügyirat másolatát és a szolgálati gépjármű menetlevelének 2013. július 18-ára vonatkozó bejegyzését kérte. A M.-i Rendőrkapitányság arról tájékoztatta átíratban a panaszost 2014. március 24-én, hogy a Ket. 68. és 69. §-ai irányadók az eljárás irataiba való betekintés tekintetében. Erre tekintettel a rendőrség megküldte a panaszos részére az O.-i Rendőrkapitányság ügyiratának másolatát, azonban a szolgálati gépjármű menetlevele nem képezte a rendőri intézkedés elleni panasz eljárás részét, ebben a tekintetben betekintési jog nem illeti meg a panaszost mint ügyfelet, arról másolatot nem kaphat. Az átíratot és az ügyirat másolatát kézbesítésre becsomagolták.

2014. március 31-én kezdődött a M.-i Rendőrkapitányság állományának fizikai felmérése és lögyakorlata O. városban, ezért az aznapra berendelt állományból a panaszos ügyének r. alezredes előadója megkért egy r. őrnagyot, hogy vigye magával a csomagot és kézbesítse a panaszos részére. A r. őrnagy telefonon jelezte, hogy a panaszos nincs otthon, ezért nem tudja átadni az iratokat. Az ügy előadója megadta a panaszos telefonszámát, amit a panaszügyben, a meghallgatási jegyzőkönyvben rögzítettek korábban, kapcsolattartási célból. A r. alezredes azt kérte a r. őrnagtól, hogy hívja fel a panaszost, és ha elérhető helyen van, beszéljék meg, hol tudja neki átadni az iratokat. A r. őrnagy később jelezte, hogy a panaszos nem vette fel a telefont. Amikor a r. őrnagy M. városba érkezett, tájékoztatta az ügy előadóját, hogy a panaszos visszahívta őt telefonon, és sérelmezte, amiért rendőrök vitték neki az iratot. Az ügy előadója ekkor úgy döntött, nem fogja rendőrökkel küldeni az anyagot másnap a panaszosnak, hanem postai úton továbbította.

A M.-i Rendőrkapitányság vezetője a Testület azon kérdésére, mi indokolta a személyes kézbesítés megkísérlését, azt a választ adta, hogy célszerűségi okból történt, mivel a M.-i Rendőrkapitányság munkatársai a megjelölt napon szolgálati okból O.-ra utaztak. Az ügy előadója az ügyirat másolatát gyorsasági, költségtakarékossági szempontok alapján velük küldte el. A kapitányságvezető hivatkozott a fentebb említett Ket. 28/A. §-ának (1) bekezdésére, amely alapján a személyes kézbesítés megengedett volt.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint a panaszos házában a r. őrnagy és a vele együtt O.-ra utazó további öt rendőr (egy r. főtörzszászlós, egy r. törzszászlós, egy r. zászlós, egy r. főtörzsrőmester és egy r. törzsrőmester) jelent meg, akiket később tanúként hallgattak ki. Elmondásuk szerint rövid ideig, pár percig tartózkodtak a helyszínen.

A r. őrnagy elmondása szerint a panaszos lakásánál többször csengetett, majd a napszaknak megfelelő köszönéssel szólt be az udvarra. Mivel arra senki nem reagált, a gépkocsival rövid ideig tartó hangjelzést adtak le, majd elhagyták a helyszínt. Miután a lakásból nem jött ki senki, a r. őrnagy telefonon kereste a panaszost, aki akkor nem vette fel a telefont, csak később hívta vissza a rendőrt.

A r. őrnagy a telefonbeszélgetésük során tájékoztatta a panaszost, hogy miért keresték, de a panaszos arrogáns, kioktató módon beszélt vele. A rendőr tájékoztatta, hogy az ő érdekében kívánta kézbesíteni a csomagot, mert gyorsabban hozzá került volna, majd, mivel a panaszos továbbra is emelt hangon beszélt vele, elköszönt, és letette a telefont. A r. őrnagy kulturáltan beszélt.

A kihallgatott rendőrök vallomásukkal alátámasztották azt, hogy rövid ideig tartózkodtak a panaszos háza előtt, az írott és íratlan normákat, társadalmi értékrendet nem sértette magatartásuk.

2) A panaszos által benyújtott rendőri intézkedés elleni panasz miatt kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárásban értesítették a panaszost, hogy 2014. május 21-én meghallgatják, egyúttal értesítették arról is, hogy a házában megjelenő rendőrök közül öt esetben részt vehet a tanú meghallgatásokon.

A panaszos a meghallgatáson nem jelent meg.

3) A panaszos által benyújtott rendőri intézkedés elleni panasz miatt kezdeményezett közigazgatási hatósági eljárásban tanúként hallgatták ki az ügyelődő r. alezredest, a r. őrnagyot és a további öt rendőrt, akik a panaszos házában 2014. március 31-én megjelentek. A tanúvallomások az Állásfoglalás II. rész 1) pontjában írtakhoz képest az alábbi többletinformációkat tartalmazzák.

a) A r. alezredes tanúkenti kihallgatása során elmondta, hogy a személyes kézbesítés mellett célszerűségi, gyorsasági, költségtakarékossági szempontok alapján döntött.

A kérdéses napon a r. őrnagy felhívta öt mobiltelefonon, hogy a panaszos nincs otthon, nem tudja átadni az iratokat. Ekkor megadta a r. alezredes neki a panaszos telefonszámát, és megkérte, hogy a panaszossal, ha elérhető helyen van, beszéljék meg, hol tudja átadni az iratokat. A r. őrnagy később jelezte, hogy nem tudta elérni a panaszost telefonon, amire a r. alezredes azt válaszolta, hogy akkor ő fogja később felhívni és egyeztetni vele, és a következő nap O.-ra utazókkal átküldi az iratot. A r. őrnagy M.-ra visszaérve tájékoztatta a r. alezredest a közte és a panaszos közötti beszélgetésről, ezért úgy döntött, postai úton küldik meg az anyagot, így a postázóba leadta a csomagot.

b) A r. őrnagy előadta, hogy a kérdéses napon a reggeli órákban a rendészeti osztály beosztott állományával indultak lövészetre, és indulás előtt a r. alezredes megkérte, hogy egy csomagot kézbesítsen lövészet után a panaszosnak. Amikor a lövészetet végeztek, 5 rendőrtársával, szolgálati gépkocsival megérkeztek a panaszos házához. Többször csengetni próbált a r. őrnagy, de annak hangját nem hallotta. Ezt követően hangos „Jó napot!” köszönéssel többször, az átlagos beszédnél hangosabban beszólt az udvar irányába. Erre sem érkezett reagálás. Ekkor a gépjárművet vezető r. törzsőrmestert arra utasította, hogy rövid időre kapcsolja be a szolgálati gépkocsi hangjelzését. Sem a panaszos házából, sem a szomszédból nem jöttek ki. Ekkor arra utasította a r. őrnagy a gépkocsi vezetőjét, hogy forduljon meg, addig ő telefonon felhívta a r. alezredest, és elmondta, hogy a panaszost nem találja otthon. Ő megkérte a r. őrnagyot, hogy telefonon hívja fel a panaszost, és ha elérhető helyen van, beszélje meg vele, hol tudja neki átadni az iratot. A r. őrnagy saját mobiltelefonján felhívta a panaszost, aki azonban nem vette fel. A délutáni órákban hívta a r. őrnagyot a panaszos. A rendőr bemutatkozott, és elmondta, miért kereste. A panaszos arrogáns, kioktató stílusban beszélt. A panaszos sérelmezte, hogy személyesen akarták neki átadni az iratot, elmondta, hogy hivatalos helyen tartózkodott, ezért nem vette fel a telefont, és a r. őrnagy mit képzel, hogy őt ilyenekkel zavarja. A panaszos továbbra is emelt hangon beszélt, amire a r. őrnagy közölte vele, hogy az ő érdekében próbálta kézbesíteni a csomagot, ami sokkal gyorsabban hozzá került volna, mint postai úton. Ezt követően a rendőr a napszaknak megfelelően elkészönt és letette a telefont. A r. őrnagy ezt elmondta a r. alezredesnek is, és visszaadta a csomagot, aki közölte, hogy postán fogja a panaszosnak elküldeni a csomagot.

c) A r. főtörzszászlós tanúkénti meghallgatása során úgy nyilatkozott, hogy a r. őrnagy kiszállt a szolgálati járműből, az utcai kapuhoz ment, ahol becsengetett, majd „Jó napot!” köszönéssel be is kiabált. A háznál kb. 5 percet tartózkodtak, közben csengettek, a r. főtörzszászlós is beköszönt, de a házból nem jött ki senki. Ezt követően a r. őrnagy felhívta a r. alezredest, majd egy megadott számon megkísérelte felhívni a panaszost, aki azonban nem vette fel a telefont. Ezt követően a rendőrök a szomszédos ingatlanoknál próbáltak érdeklődni, de az sem vezetett eredményre. Ezt követően távoztak a helyszínről.

d) A r. törzszászlós vallomásaiban úgy nyilatkozott, hogy a szolgálati kisbuszt vezető r. törzsőrmester egy rövid hangjelzést adott le, majd kicsit vártak, és visszaindultak a M.-i Rendőrkapitányságra.

e) A r. zászlós vallomásaiban úgy nyilatkozott, hogy a csengetést, illetve a leadott hangjelzést követően egy kicsit vártak, majd a Rendőrkapitányságra indultak vissza.

f) A r. főtörzsőrmester is úgy nyilatkozott, hogy a csengetést, hangjelzést követően a szomszédban lakókat is próbálta a r. őrnagy megkeresni, de azok sem nyitottak ajtót. Ezt követően pár percet vártak, és visszaindultak a M.-i Rendőrkapitányságra.

g) A r. törzsőrmester nyilatkozata szerint a r. őrnagy és a r. főtörzszászlós szállt ki a panaszos házához az általa vezetett szolgálati gépkocsiból. A r. őrnagy becsengetett a házba, majd az udvar felé beköszönt a napszaknak megfelelően, de nem jött ki senki, sem a házból, sem a

szomszédból. A r. őrnagy utasította ezt követően a r. törzsőrmestert, hogy egy rövid hangjelzéssel jelezze ott tartózkodásukat. Erre sem reagált senki, Ezt követően a r. törzsőrmester is kiszállt a gépkocsiból, és akkor hallotta, hogy a r. őrnagy telefonon értesítette a r. alezredest a történekről, aki kérte, hogy az általa megadott telefonszámon is próbálják meg elérni a panaszost. Ez nem vezetett eredményre, ezért rövid idő után távoztak a helyszínről.

III.

A panaszos sérelmezte beadványában az ügyirat másolatok személyes átvétellel való kézbesítését, a házánál tanúsított rendőri viselkedést és a telefonbeszélgetés során tanúsított hangnemet.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a VI. cikkében foglalt magán- és családi élet, otthon és jó hírnév tiszteletben tartásához való jogát, továbbá a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A panaszos sérelmezte, hogy rendőrségi iratmásolatot személyes átadással akartak részére kézbesíteni lakóhelyén.

A panasz ezen részével összefüggésben a Testület utal a hatáskörét meghatározó szabályokra. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
  - ba) az országos rendőrfőkapitány,
  - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
  - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatójabírálja el.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése kimondja tehát, hogy akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt:

intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A panaszos jelen esetben egy olyan rendőrségi cselekményt (ügyféllel való kapcsolattartást) sérelmezett, amely – ahogyan arra a M.-i Rendőrkapitányság vezetője is utalt – a Ket. rendelkezésén alapul. A Testület hatáskörén kívül esik ennek megítélése, ugyanakkor felhívja a panaszos figyelmét az alábbiakra.

A Ket. 28/A. §-a szabályozza a közigazgatási eljárásban a kapcsolattartás általános szabályait. Ennek (1) bekezdése szerint a hatóság

a) írásban

aa) postai úton,

ab) írásbelinek minősülő elektronikus úton, ideértve a telefaxot,

ac) személyesen átadott irat útján,

ad) kézbesítési meghatalmazott útján,

ae) a hatóság kézbesítője útján,

af) kézbesítési ügygondnok útján,

ag) hirdetményi úton, vagy

b) szóban

ba) személyesen

bb) hangkapcsolatot biztosító elektronikus úton, ideértve a telefont, vagy

c) írásbelinek nem minősíthető elektronikus úton

tart kapcsolatot az ügyféllel.

A 28/A. § (2) bekezdése értelmében pedig az előzőekben írtakat megfelelően alkalmazni kell az ügyfél és a hatóság, valamint a hatóságok egymással történő kapcsolattartására.

Azt, hogy konkrét esetben a panaszos számára a Ket. 28/A. §-ának (1) bekezdés ac) pontja alapján, személyes átadással próbáltak kézbesíteni iratokat, a hatóság mérlegelésén múlik. Jelen ügyben célszerűségi, gyorsasági és költségtakarékossági szempontok alapján döntött az ügyelődő a személyes átadás mellett. A Ket. 28/A. §-ának (3) bekezdése is ezt az iránymutatást adja a hatóság részére: több igénybe vehető kapcsolattartási forma közül a hatóság a költségtakarékosság és a hatékonyság szempontjai alapján választ, előnyben részesítve az elektronikus utat. A M.-i Rendőrkapitányság vezetője arról tájékoztatta a panaszost, hogy –kérelmére – a jövőben postai úton fog iratokat kapni. Ehhez kapcsolódik a Ket. idézett 28/A. §-ának (5) bekezdése is: az ügyfél a választott kapcsolattartási formáról más – a hatóságnál rendelkezésre álló – formára áttérhet. (A hatóság akkor tagadhatja meg az ügyfél által választott új kapcsolattartási forma alkalmazását, ha az ügyfél visszaélészerűen kívánja azt igénybe venni.)

2) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök kb. fél órán keresztül tartózkodtak háza előtt, és folyamatosan csengettek, kiabáltak, illetve a rendőrségi szolgálati gépjármű dudáját használták vagy szirénáztak.

A rendőrségi dokumentumok ezzel összefüggésben azt tartalmazzák, hogy a személyes kézbesítésre felkért r. őrnagy, illetve később a r. törzsőrmester szállt ki a panaszos házához a gépkocsiból. A r. őrnagy csengetett be a házba, illetve később hangosan beköszönt az udvarra, hogy a panaszos ott van-e. Ezt követően arra utasította a r. őrnagy a szolgálati gépkocsit vezető rendőrt, hogy egy ízben, rövid hangjelzést adjon le. A szomszédban is próbáltak érdeklődni, eredménytelenül. A rendőrök vallomása egyezően azt tartalmazza továbbá, hogy rövid ideig tartózkodtak a panaszos házához. A Testület figyelemmel volt a vallomásokban megfogalmazott azon tényre is, hogy a szomszédos házakból nem jött ki senki sem, ami arra utalhat, hogy a szomszédok vagy nem tartózkodtak otthon vagy nem zavarta őket a rendőrök megjelenése.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján a rendőrök vallomását találta meggyőzőbbnek, ezért a kézbesítés megkísérlésével nem sérült a panaszos magán- és családi élet, otthon és jó hírnév tiszteletben tartásához való joga.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a r. őrnagy a telefonban nem megengedett módon beszélt vele, és mintegy megfenyegette, hogy legközelebb is személyesen mennek ki, illetve, ha nem tudják elérni a panaszost, akkor az ügye visszakerül az O.-i Rendőrkapitányságra.

A r. őrnagy tanúkénti meghallgatása során ezzel összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy amikor a délutáni órákban visszahívta őt a panaszos, akkor bemutatkozással kezdte, és elmondta, miért kereste. Ugyanakkor a panaszos volt az, aki arrogáns, kioktató stílusban és emelt beszélt a rendőrrel.

A Testület a panasz ezen része tekintetében utal az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztesség, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangneme.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok

kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a panasz ezen része tekintetében – az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján, amelyek közül egyiket sem találta meggyőzőbbnek – nem tudott megnyugtatóan állást foglalni, ezért a panaszossal szemben intézkedő rendőr hangneme tekintetében a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos házában személyes kézbesítést megkísérlő rendőrök nem sértették a panaszos magán- és családi élet, otthon és jó hírnév tiszteletben tartásához való jogát. A panaszossal telefonbeszélgetést folytató rendőr hangneme tekintetében – a bizonyítékok feloldhatatlan ellentéte miatt – a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. április 28.